

Til § 138.

§ 138 affattes saaledes:

„Kommer en Sagfører under Konkurs, skal Justitsministeriet fratage ham Retten til at udøve Sagførervirksomhed og kan som Regel først tilbagegive ham den, naar han fremskaffer Erklæring fra samtlige de i Konkursboet anmeldte Kreditorer om, at de ikke har noget Krav paa ham. Bliver en Sagfører umyndiggjort, skal Justitsministeriet ligeledes fratage ham Retten til at udøve Sagførervirksomhed, saa længe Umyndiggørelsen vedvarer.

Retten til at udøve Sagførervirksomhed kan paa Foranledning af Justitsministeriet frakendes en Sagfører ved Dom, saafremt han paa Grund af Sindssygdом er uskikket til at udøve saadan Virksomhed. Under Sagen, der behandles i den borgerlige Retsplejes Former, beskikkes der Sagfører saavel for det offentlige som for den sagsøgte, for saa vidt denne ikke selv ønsker at sørge for sit Forsvar. Sagen er for begge Parters Vedkommende beneficeret i begge Instanser. Paastaas Grunden til Frakendelsen ikke længere at være til Stede, indhenter Justitsministeriet en Erklæring fra Retslægeraadet. Dersom Justitsministeriet paa Grundlag af denne Erklæring finder det forsvarligt, tilbagegiver det ham Retten. I modsat Fald kan den paagældende fordre retslig Afgørelse af Spørgsmaalet ved Genoptagelse af den tidligere Sag. Saadan Genoptagelse kan dog kun fordres med et Aars Mellemrum, og fri Proces kan ikke kræves.

I samtlige ovennævnte Tilfælde, saavel som naar en Sagfører har deponeret sin Beskikkelse i Justitsministeriet, kan han som Regel først faa Beskikkelsen udleveret paa ny, naar han har fremskaffet Vandelsattest og Raadighedsattest som i § 119 ommeldt, og Sagførerraadets Erklæring har været indhentet.“

§ 138 a.

Efter § 138 tilføjes i Kapitel 14 som ny § 138 a:

„Saa længe Retten til at udøve Sagførervirksomhed er frataget en Sagfører af Justitsministeriet, saavel som naar han ved Dom er frakendt Retten til at udøve Sagførervirksomhed, er han uberettiget til at betegne sig som Sagfører eller til at benytte nogen anden Betegnelse, der er egnet til at bibringe Offentligheden den fejlagtige Antagelse, at han stadig har Ret til at udøve Sagførervirksomhed.

Medens en Sagfører har deponeret sin Beskikkelse i Justitsministeriet, er han, medmindre der ved Deponeringen er truffet anden Bestemmelse af Ministeriet, berettiget til at betegne sig som Sagfører, dog ikke i Forbindelse med Forretningsforhold.“

§ 138 b.

Efter § 138 a tilføjes i Kapitel 14 som ny § 138 b:

„Naar en Sagfører 3 Gange i Løbet af 3 Aar i Anledning af sin Procedure for Højesteret eller Landsret er idømt Rettergangsboøde efter § 327, jfr. §§ 324 og 325, har Justitsministeren at fratage ham Retten til at give Møde for Højesteret og Landsret i en Periode af 5 Aar og, dersom de nævnte Betingelser paa ny skulde komme til at foreligge, for bestandig.“

Til § 140.

I § 140, 2det Stykke, jfr. Lov Nr. 325 af 3. Juni 1919 § 6, udgaar 4de Punktum.